

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK II

Ч. 30.

СУБОТА, 29. МАЯ, 1920.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, MAY 29th 1920.

No. 30.

VOL. II.

Новинки.

БОЛЬШЕВИКИ НАСТУПАЮТЬ В ОКОЛИЦІ КИІВА.

Бють ся на другій уфортіфікованій польській лінії.

ЛОНДОН, 28. мая. — Большевики наступають в київських районах і зводять бої на другій уфортіфікованій лінії Поляків на північний схід від Києва. Про се сповідає вчорашній урядовий звіт совітського правительства в Москві, отриманий тут нині бездротним телеграфом.

Звіт каже, що боева лінія тягнє ся 10 миль на північ від села Бровари. Се село лежить около 10 миль прямо на схід від Києва.

Совітський комунікат доносить також про бої, які ведуть ся в околиці Києва на північ від міста.

Совітські війська заняли Борисів.

ЛОНДОН, 27. мая. — З Москви повідомляють офіційно, що 25. мая совітські війська заняли місто Борисів над Березиною. Борисів є узлом Мінськ-Смоленської залізничної лінії.

Офіційна заява звучить: "Ми здобули Борисів 25. мая. В напрямі Мінська заявлять про продовження ся дальше. Наші війська заняли нові позиції шість миль на захід від Березини. Пробі порога передертись на лівий бік ріки були задержані нашим воєнкомом".

В напрямі Молодечна (на захід від Борисова) коло залізничної лінії наші війська пішли триднівою завзятою боротьбою розбили ворога і заняли село Бутслав, як рівнож кілька сіл на шляху Бутслав-Дулічівичі. "Здовж горішнього бігу Березини, 11 миль на південний схід від Дошиці і 10 миль на південні Шляхи ми заняли цілий ряд сіл. "Чотиринадцять миль на південні наші війська зломивши опір ворога, наступають дальше в напрямі Зембліна. Ворог відступаючи, полишив много убитих і ранених".

Совітські війська поступають вперед.

ЛОНДОН, 26. мая. — Урядовий звіт поданий з Москви в вівторок говорить, що совітські війська заняли село Решіцу, на правім березі Дніпра, 125 миль на північ від Києва. Вони поступають дальше вперед на укріплені передмістя Бобруйська над рікою Березиною.

Большевицькі побіди наповнюють страхом німецьку буржуазію.

БЕРЛІН, 27. мая. — Німецька преса розбирає невдачі і відворот польської армії від напором наступаючих совітських військ дуже серйозно.

"Морген Пост" говорить, що будуччина Європи поставлена тепер ше раз на вагу та що схід і південний схід Європи є сильно zagrożенні.

"Фрайгайт" заявляє, що ціла польська авантюра є злочиною глупотою і обжаловує альянських дипломатів за незнане східних справ та

заохочуване Польщі до наступу.

"Біржева Газета" говорить, що Німеччина не має співчуття ізза ударів завданих совітськими арміями розузданому польському імперіалізму, але розбите Польщі і охоплене її більшевизмом буде страшним нещастем для Німеччини і Європи. Газета апелує до польських неімперіалістів, що би вони примусили своє правительство заключити мир з совітською Росією хотяби і на прикінці одинадцяті години.

Совітська Росія ше раз заявляє, що вона хоче тільки мира.

ЛОНДОН, 26. мая. — Наспіла сюди бездротна телеграма совітського правительства Росії, заадресована до Великої Британії, Франції, Італії і Злучених Держав.

В телеграмі говорить ся між иншим, що совітські республіки Росії і України не мають ніяких територіальних амбіцій ані зацінних плянів проти других країв, а що вони віддали себе тільки для своєї економічної відбудови. Телеграма говорить дальше, що помимо героїчних зусиль і заходів довести мирові переговори з польським правительством до кінця, Польща розпочала свіжі атаки проти обох совітських республік.

В Альбанії повстанє.

ЛОНДОН, 26. мая. — Донеєня з Дураццо говорять, що Альбанія находить ся в розгарі цивільної війни. Знова з Риму заявляють, що покищо неможливо предсказати остаточних консеквенцій цивільної війни в Альбанії.

Відносини між Чехословакією а Польщею дуже напружені.

ПАРИЖ, 27. мая. — В тутишніх офіційних кругах родить ся обави, що наслідком кризи ізза положеня плебісцитових пригтовань в Тешені, може прийти між Чехословакією а Польщею до зрівня дипломатичних зносин. Ситуація в плебісцитових дістріктах прибрала дуже напружений характер. Поляки обжаловують Чехів, а Чехи обжаловують Поляків за вищелюване заворушень та збільшуванє злочинів в тешенським дістрікті, як рівнож за переслідуванє та упередженє одних проти других.

Цивільна війна на Шлеську.

ЛОНДОН, 27. мая. — Донеєня з Тешені говорять, що в тім дістрікті, де Поляки почали на днях біяку з Чехами, вибухла цивільна війна.

Недалеко Кафрину, на південний схід від Тропана, пущено в хід артилерію. Телеграма говорить, що багато людей убито і ранено, та що вогонь цивільної війни поширюєт ся і на другі дістрікти.

Червоної війська йдуть на Персію.

ЛОНДОН, 26. мая. — Большевицькі війська напливають дальше в Персію і заняли вже

Решт, звідки британські війська відступили в напрямі Тегерану. Сю вістку дістала в вівторок часопись "Daily Sketch", одначе вона не запевняє про її точність.

Часопись говорить дальше, що британське правительство задумє обговорити середосхідне питанє з Л. Красіном, совітським комісаром торговлі і промислу, котрий має прибути до Лондону. Говорять, що британське правительство розпачіє з Росією торговельні зносини, але ели совітське правительство дасть доволяючі запевненя відносно Персії і других країв на середнім східі.

Лондон не має подтверженя, що до наступу большевиків в Персії.

ЛОНДОН, 27. мая. — Британські офіційні круги заявляють, що вони не мають подтверженя наступу большевиків на Персію та відступленя Британії в напрямі Тегерану. Він 22. мая британський уряд не дістав з своїх жерел в Персії ніяких вістих про тамошню ситуацію.

Перська легація в Лондоні дістала в середу депешу з Тегерану відслану в вівторок ввечером, яка говорить, що положенє в Персії поправляється, та що большевики не йдуть дальше в глук краю, а навпаки, починають вищелюватись.

Совітський комісар торговлі і промислу Красін прибув до Лондону.

ЛОНДОН, 27. мая. — Л. Красін, народний комісар торговлі і промислу совітської Росії, сказав слідуюче представителю преси, коли тільки приїхав до Лондону: "Ми є тут під певними зобовязаннями і не можемо тепер нічого говорити. Одначе ви довідаєтє ся від нас — можливо за кілька днів".

Коли Красін вказав ся з потягу, велике число Росіян приїхало його горячим привітанням. Позволивши себе відфотографувати кільком фотографам, він серед радісних окликів присутних на стації, вів до автомобіля і відїхав до готелю, де М. Ногін, М. Розовський і М. Кайше, члени російської торговельної комісії, перебувають вже від двох тижнів.

Вірменія посилає свою делегацію до Москви.

ПАРИЖ, 27. мая. — Вірменія прийняла запрошенє від совітського правительства Росії вислати делегацію до Москви в цілі переговорів.

Депеша з Тіфлісу до французького министерства заграничних справ говорить, що Грузія заключила вже з Москвою угоду, на основі якої правительство Грузії доложить всіх заходів, що би його територія не служила більше за основу атаків проти совітської Росії.

Совітська Росія признала незалежність Латвії.

ЛОНДОН, 27. мая. — Мирові делегації Латвії і совітської Росії, що вели переговори в Москві дійшли між собою до згоди. Совітська Росія признала Латвії повну незалежність.

Приїшло так до угоди що до означеня границь за ви-

нятком малих технічних поправок, як приміром що до окупації дістрікту Дріса, де має відбутися плебісцит. Питанє економічного характеру не було ше обговорюване.

Страйк залізничників в Індії.

ЛОНДОН, 27. мая. — Депеша з Бомбаю до "Експендент Телеграф Ко." доносить, що дванадцять тисяч робітників на індійських залізних дорогах виїшли на страйк, домагаючі ся підвищеня платні.

Вчера по полудни настрий робітників прийняв грізний характер. Вони обкидали камінєм фабрики і розстроїли переїздний рух в Бомбаю.

Страйкері встали до потягів, біли вікна і на годину стримали рух цілком. Коли потяги пішли в рух, вони знов були обкидані камінєм. Завізвано військо, одначе страйкері розійшли ся перед його прибутєм.

Італійські робітники відмовляють ся виробляти і пересилати амуніцію для Польщі і Румунії.

МЛЯНО, Італія, 23. мая. — На відбувшіх ся тут минувшіх ночі соціалістичних зборах рішено відказати ся працювати при военных матеріалах, признаних для Польщі або Япану.

В нарадах брали діяльну участь представники Юнії Зелізничників, Федерації Моряків і Конфедерації Праці.

ПАРИЖ, 20. мая. — Телеграма з Мляно доносить, що залізничні робітники в Бреші задержали 25 вагонів наладованих аеропланами для Румунії.

Залізничні робітники відмовили ся перевозити їх тому, що сі аероплани переслали ся до Румунії для боротьби проти совітів.

Польські жовніри йдуть на фронт боє.

ВАРШАВА, 23. мая. Тяжко увити собі, як страшенно терпить населенє Польщі через брак обиви. А наслідки того такі: перестудженє, запаленє і смерть. Війна зруйнувала цілком гарбарський і шевський промисл.

Нераз можна бачити, як жовніри машинують на фронт майже боє, завиваючи ноги в солому та онучі. Ше гірше жовніри, терпить під тим зглядом цивільне населенє.

Англійський робітничий делегат промовляє на вічу в Москві.

ЛОНДОН, 22. мая. — Роберт Вільямс, секретар юнії британських транспортних робітників, що є одним з членів британської робітничої місії, яка обїздає тепер Росію, промовляв в четвер в Москві на вічу, скликаним в справі протесту проти польської офензивы. Підчас своєї бесіди він сказав:

"Вернувши домів, ми розкажемо, як російські робітники борють ся за свободу, і недалекі час, що ми зможемо повітати вас на улизах Лондону. Хай живе совітське правительство!"

сьогондя на перегляді 25.00 комуністичних робітників, зорганізованих в добровольчі полки міліції.

Робітники, що є членами міліції, мають кожного тижня чотири години військових вправ. Ся організація має становити зародок загальної системи мілітарного вишколеня, що на будучє заступить теперішню військову систему, та створить гармонійну звяз між оборонними і продуктивними силами краю.

Делегати совітської Росії в Лондоні.

ЛОНДОН, 21. мая. — Російська совітська торговельна делегація прибула до Лондону на залізничну стацію Кінгс-Крос. Приїзд делегації є результатом переговорів, які відбували ся між представителями совітського правительства і делегатами британського бюро заграничних справ.

В склад совітської делегації входять: Ногін, Розовський і Кайше. Представитель британського правительства привітав делегатів на стації, де рівнож привітав їх горячо група приятелів, між котрими була жена Кайше, яка є англійською походження. Муж її є з професії інжиніром і працював при будові кораблів. Тепер повернув з Росії як секретар совітської делегації.

Є надія, що, торговельні зносини при помочи російських кооператив, котрі є тепер під контролю совітського правительства, будуть скоро налажені. М. Ногін, один з членів делегації, є великою повагою в світі російських кооператив.

Шляхоцька Польща ЗАВАЛИТЬ СЯ.

Радєк предсказує побіду червоної армії над польськими білогвардійцями.

ЛОНДОН, 21. мая. — Депеша з Москви доносить, що Кароль Радєк, один з большевицьких провідників, обговорюючи воєнну ситуацію, сказав:

"Ціла совітська Росія, всі робітники і всі селіни сконцентрують всі свої сили на те, що би атаки білої Польщі були послідною війною і під осінь будемо мати воєну сусідом Польщу не білу, але червону.

Всі "польські побіди" випливають звідси, що совітська Росія була занята війною проти білої гвардії і через се західний фронт мусів бути ослаблений. Росія шадить кров робітників і селян і радше хотіла здобути лихий мир без боротьби, чим при помочи оруженого виступу проти польської армії.

Польські ділячі і капіталісти знаючи про те, що коли совітська Росія збере свої сили то не буде їм гаразду, перервали мирові переговори і вислали свої війська до атак.

Одначе червона армія докаже їм, що ті їхні тріумфи будуть такі саме значинє, як й крикливі побіди Денікіна, Колчака і инших.

Часописи в Ростові над Доном розписувались, що Денікін буде обходити Новий Рік в Москві. Одначе стало ся на оборот, червона армія святкувала Новий Рік в Ростові над Доном.

Для вище наведених причин мусимо доложити старань і розбити польську кліку в найближшій часі. Нема

Мобілізація в Польщі і Східній Галичині.

Як доносить "Neues Wiener Journal" (в числі з 3. мая) в

Представленя в Укр. Роб. Домі.

В СУБОТУ, 29-го МАЯ, С. Р. Заходом Укр. Роб. Дому відіграєт ся дві чудових штуки з робітничого життя в Америці п. н.: "АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК"

сценічна картина з робітничого життя, в 3-ох відслонах, Д. Едельштадта.

"СТРАЙКЕР"

образ з робітничого життя, в 1-ій дії, Л. Райнгольда. ЦІНИ МІСЦЬ: 75, 50, 35 і 25 ЦЕНТІВ.

ВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА СПЛАТУ ДОВГУ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ.

Тикети на всі представленя можна купити вчасніше в Українським Робітничим Домі і у всіх українських склепах та підприємствах.

Їдьмо Всі

В НЕДІЛЮ, 30-го МАЯ, С. Р. до LISTER PARK-У

НА ПЕРШИЙ В СІМ СЕЗОНІ

ПІКНІК

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

В ПРОГРАМУ УВІДУТЬ:

- Музика, спів і декламації.
- Вільні перегони — мужини, женшин і дітні.
- Перескакуванє через шнур — вільне і при помочи дрючка.
- Перегони попутаних пар — мужин і женшин.
- Перегони з запалюванєм цигаретків.
- Перегони на одній нозі — мужин і женшин.
- Скаканє на віддалі — мужин і женшин.
- Перетяганє при помочи шнур.
- Вибір королеви пікніку.
- Вигравка цінних предметів.
- Танці.
- Гуртові забави.

НАДГОРОДИ:

Вартісні надгороди будуть роздані: королевій пікніку і найближшій її соперниці; найкращим декламаторам і монологістам; найметкішим перегонцями; найкращим скакунам і танцюристам; і за перетяганє шнуром.

Буфет буде під власним зарядом! Смачні перекуси! Холодні напійки!

СЛОВОМ: СЕ БУДЕ ВЕЛИЧАВИЙ РОБІТНИЧИЙ ПІКНІК!

ЯК ТХАТИ? Беріть "стріткар" на улиці Мейн і їдьте до північної стації "стріткар" (North Car Way), а там будуть пікнікові розпорядчики, котрі покажуть Вам "стріткар", що завезе Вас аж до Листер Парку.

ЇДЬМО ВСІ НА ПІКНІК У. Р. Д. І СВОІХ ПРИЯТЕЛІВ КЛИЧМО З СОБОЮ!

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council
cor. Fritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year.
Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
щотижня для робочого люду -
виходить два рази в тиждень
заказом Видавничого Ресурсно-
Робітничого Ряду.

Передплата \$4.00 на рік.
Рекламі за оголошення не віддають.
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Fritchard & McGregor Sts.
Winnipeg, Man.

ЗНОВА "РЕАГУЮТЬ"?

Пише "Укр. Голос", що
"Полага Петлюра ще до не-
давна держала ся. Навіть тоді
коли Петлюра виїхав до Вар-
шави, більше весторонні (що
крутять ся на всі боки, як
"політики" з "Укр. Голосу")
люди зацікавлені вичікує ста-
новище. Хто знає, що з се-
го вийде? (можє пан-біг дасть
що доброго!) - казали. До
того часу Петлюра справді по-
водив ся, як народний герой
(покинув Німців, робив кри-
ваві погроми, брав багатства
Київ від київських робітників,
пикав "взаємні відносини" з
Денікіном, бив бучаки галиць-
ких селян, кинув Поділе і Во-
линь на поталу польським па-
нам і взагалі робив всю ту
потрібну роботу, яку роблять
"народні герої"). Він один
стояв на переді і стояв з по-
двуду гідною витревалістю
(права, гірка правда). Се
всі висловляли, крім хіба ви-
вних прихильників больше-
вицької Росії. Про не-го гово-
рили ті, які його знали, що
всє йому можна закнути,
крім ширости (права, всє
робив широ!).

1. Російські большевики,
2. Українські большевики,
3. Винниченко і подібні йому
"люди",
4. Українські боротьбисти,
5. Українські соціалісти,
6. "Українські Робітничі Ві-
сті" і
7. Більше вже не було ко-
му.

"І тепер (каже "Укр. Го-
лос") всі ті люди, партії, пар-
тійки, крикуни, горлачі, интер-
націоналісти, а радше прислу-
жники чужих (ая!) - п'яту-
ють Петлюру за се, що він
провадять Ляхів на Україну.
Він-ж там його загнали з (бі-
дний!), виж його поборовади,
зраджували; вигмісто помо-
чі вели дезорганізаційну про-
паганду, щоби тільки Петлюра
не вдалось зорганізувати са-
мостійної України (з булава-
ми, гетьманами, погромами,
ділчачами, паразитами, метели-
ками і спекулянтами). І ли-
ше завдяки вам він провадив
се (ох, як жалко!), завдяки
вам Поляки сьогодні на Укра-
їні, завдяки вам, що леть ся
українська кров і нищить ся
український край!"

Ось воно що! Не хотіли
Жиди мави істи, нехай іі
чорти їзять! Не хотіли "всі ті
люди, партії партійки, крику-
ни, горлачі, интернаціоналісти"
помочи Петлюри в його "ге-
ройській" роботі, то нехай у-
країнський робітник і селянин
заплатить своєю кровю за
гріхи всієї тої "голати". І чи
після всього того можна сумні-
ватися, що Петлюра і його
"соціалісти" завжди і
всюди капотались лише
тіллями "нашим народом", що
воли завжди і всюди робили
всє лише тіллями ради ро-
бітників і селян на Україні і
що лише тіллями петлюристів
всїх гатунків і відтінків стара-
лись вининити кровопролиття?
Вони хотіли "взаємні відно-
сини" з Денікіном тіллями
дядого, щоби "уникнути
кровопролиття", вони "ширі ге-
рої" України і тепер прова-
дять Ляхів на Україну (слова

"Укр. Гол." опять лише тіл-
лими дядого, щоби "визво-
ли" бідне населене України і
може дядого, щоби знова
"уникнути кровопролиття".

Коли "Укр. Голос" став-
ся оправдати жидівські по-
громи, котрі устроювали Пе-
тлюра і його "соціалісти", то
справу представляли в такім
світлі, що за ті погроми ви-
нуваті самі Жиди дядого, що
"не давали попертя" прави-
тельству Української "Народ-
ної" Республіки (то значить
Петлюри і його "соціаліста").
І для того, що не було "по-
пертя", то "населене" поча-
ло "реагувати" і полялась рі-
ками кров жидівських дітей,
жениці і старців... Нині-же
запродане, підає, низьке, ла-
кейське запродане, "прова-
джене" гончі собаки полю-
ючого (за широкую укр. робіт-
ника) польського пана знова
поясняєть ся ся тим, що укра-
їнські большевики, Винниче-
нко, боротьбисти і соціалісти
"вмісто помочи вели дезоргані-
заційну пропаганду" і не да-
вали "попертя" петлюристам
(петлюро-вісім, — зам. скл.)
і за те недане "попертя"
прикриваючим ся фразами
"самостійности" ворогам у-
країнських робітників і се-
лян, Петлюра "провадять" Ля-
хів на Україну, щоби "реагу-
вати"...

Тепер леть ся і ще буде
ляти ся кров робітників і се-
лян на Україні за те, що не бу-
ло "попертя" Петлюри і його
погромницької банди.

Так старують ся оправда-
ти всякі злочини отаман-
щини проти українського на-
рода лакеї з "Укр. Голосу"!

НОВА ПРОБА СИЛ.

Пролетарсько-селянська ре-
волюція і шляхоцько-капіта-
лістична реакція по кількох
спробах упертої боротьби
зробили перерву для відпо-
чинку і кожний з цих двох
ведиків таборів заявля ся на-
право господарки, заліченем
ран, відсвіженем сил, очиче-
нем від ворожих елементів
поза фронтом.

Совітські держави ширю
бажали миру, знаючи що їх-
ня справа, справа революції
не вмере, не загине і без кри-
вавої війни народів. Розумію-
чи, як мало надії на мир, во-
ни однаке зробили всє, що від
них залежало, аби здобути хо-
ча-б новий берестейський мир,
аби мати принаймі тимчасо-
вий спокій для змінення рево-
люцій будівничю працюю.

Та капіталістична Антанта
тепер досвідченіша і мудріша
ніж феодально-капіталі-
стичні центрально-європейські
держави 1918 року. Вона го-
ворила про навязане торго-
вель зносин, про обмін полоне-
них, про мир своїх нових ко-
лоній від Білого до Чорного
моря з совітськими країнами
для того, щоби приспати ува-
гу своїх робітників дома, а
тимчасом збрала своїх недо-
битків з попередних побое-
вищ, стягала сили до полоцько-
кам'янецького фронту і поча-
висти, що совітські держави
використовують відпочинок
краще, ніж вона се в стаї зро-
бити, зрозуміла необхідність
як найскорше знову розпо-
чаті боротьбу і приказала сво-
му загонщикови, польському
панови трубити в вохід.

Берестейські мирові пере-
говори на сей раз скінчили ся
лише розговорами про місце
переговорів. Виявило ся, що
шляхта й капіталісти не мо-
жуть вже на цілій землі знай-
ти місця для переговорів
з пролетарсько-селянськими
державами. Се знамена річ.
Мир між чорним і червоним
таборами і навіть переговори
про нього — утопія.

Вже се змушує кожного,
кому дорога доля працюючих
мас, з найбільшою увагою
віднести ся до нової кривавої
сутинки його класових воро-
гів з його класовими товари-
шами.

Найуважнійше до сього має
поставити ся робітництво і
селянство України, бо від їх-
нього відношення до шалючої
на Україні польської шляхти
залежатиме не тільки їхня

власна доля, а й доля робітнич-
мас Європи і цілого світа.

На жаль нема такої поганой
справи, котра, вродіючи дер-
жавним апаратом, не знайшла
би собі слуг і серед робітни-
цтва та селянства. Шляхтичі
і капіталісти та їхні приказчи-
ки, попи, військові й поліцій-
ні старшини, наємні газетарі
мають віковий досвід в обду-
ренню мас і змушено їх бити
ся проти власних інтересів.

Як в Берестю Голубовичі,
Левницькі, Севрюки очолю-
шли на принаду й покликани
німецькі юнкери і салдат на
Україну, повели їх на Київ а
потім і на Ростов, — так і те-
пер український уряд Мазени
— Лівницького — Безпалка ще
дешевше провад Україну поль-
ської шляхти, зарані віддав
частину українських земель
Польщі, забезпечив привілеї
польській, а тим самим і ин-
шій шляхті на українських
землях і веде на сей раз шлях
ту і капіталістів цілого світа
на Київ.

І перший раз німецькі ге-
нерали пустили сумно-славне-
го отамана Петлюру вперед
взяти для них Київ і тепер
польські пани з їх "начальни-
ком" держави Пілсудського
пускають очолю Петлюру знову
заявити для них "іхне" історич-
не мсто Київ.

Німці, грабували і нищили
потім український народ, са-
ми ж Петлюру посадили у
в'язницю. Польська шляхта
яке й тепер змушуєть ся над
українським селянством усюди,
куди ступила її нога, а Петлю-
ру тримає вже й тепер у себе
в полоні. Та вона вникає ще
зліпій способи катування пра-
цюючих мас України, щоби
задушити потім кривавим те-
рором повстанє і своїх власних
селян та робітників.

Класово свідоме робітництво
і селянська біднота України
спільно з своїми класовими то-
варями Польщі можуть най-
скорше і найкраще дати від-
січ польській шляхті і зроби-
ти нешкідливими закупів поль-
ської шляхти та всевітній
контрреволюції, Пілсудських
і попихачів їх, зрадників у-
країнського народу в роді
Петлюри.

Нема сумнівів, що як за
панованя німецького війська, так
і за приходу польських ле-
гіонів працюючі маси Украї-
ни підтримуватимуть револю-
цію і свою пролетарсько-се-
лянську українську соціалі-
стичну радянську державу...

Але тепер ясно, що се бо-
ротьба не на житє, а на
смерть. Тому необхідно стаю
визнати, що милосердя з боку
ворогів не буде, що побідна
реакція славитиме свою пере-
могу не по шведсько-фінській,
не по німецько-австрійській,
не по мадярсько-румунській, а
по шляхоцько-польській й по-
громсько-петлюристській.

Радянська Україна, і-Совіт-
ська Росія, горчаквою працю-
ючки над відновленем госпо-
дарчого й культурного життя
пролетарсько-селянських дер-
жав, спокійно чекали ворожо-
го нападу, певні своїх сил і
остаточної переваги в стра-
шній історичній боротьбі. Про
се свідчать всі численні вісти,
статі й документи, одержані
на Україні (ред. "Нової Доби") з
України.

Зацікавлене трудового на-
селеня України, на землях ко-
трого вестиметь ся боротьба,
співчує польського револю-
ційного робітництва та селян-
ства і пролетаріату цілого сві-
та, організованість і одностай-
ність революційного табору
забезпечують побіду револю-
ції.

Але, щоби ся побіда була
певною, повною, коштувала
як найменше жертв, треба,
щоби кожний свідомий своїх
класових інтересів пролетар
і сромаха селянин передовсім
на Україні по біднаві боки
тимчасового фронту всі свої
сили віддали боротьбі проти
класового і національного во-
рога, польської шляхти, ан-
тантського капіталізму, укра-
їнських перекичників, зрадни-
ків, дурисвітів.

На Україні тепер іде бороть-
ба, до долю народів усього сві-
та, до долю революції, до долю
робітничо-селянської опозиції

лидства.
Вислід залежатиме від того,
хто й як битиметь ся в сій во-
вій і правдоподібно рішучій
проби сил. ("Нова Доба".)

ХТО І ЯК БИТИМЕТЬ СЯ?

Коли польські пани дове-
дуть до війни, то наслідки її
можна зарані передбачити.
Совітські держави в сій війні
матимуть і матеріальну і мо-
ральну перевагу.

Територія Савітської Росії
і Радянської України без по-
рівняня більша, ніж польська
територія. Тому навіть тим-
часові й частинні поражки для
нас безпечні, тимчасом як во-
ни загрожують долі польських
білогардійців. Числом насе-
лення Росія значно переважає
Польщу. Шодо харчевих і
инших жерел, то й тут пере-
вага її безсумнівна, адже-ж
Польки не можуть вічно жи-
ти на рахунок Антанти: при
першій поважній поражці Ан-
танта так само покине їх, як
покинула Колчака й Денікіна.

Численність своїх армій Со-
вітська Росія і Радянська У-
країна так подавляюче пере-
важає, що про се не треба й
згадувати, а своїми люд-
ськими запасами вона й тепер
визнєть ся невечерним же-
релом, чого Польща про себе
сказати не може.

Але головна річ — се мо-
ральна перевага. В сїм відно-
шенню наші вигоди ще біль-
ші, ніж в матеріальнім.

За що битимуть ся польські
салдати? За ф'ривілеї, за не-
помірні вимоги своїх капіталі-
стів і шляхтичів, за право по-
неволєня чужих народів. За
що боротимуть ся наші чер-
воноармійці? За землю і во-
лю, за свободу російського
народу і народів білорусько-
го й українського, на котру
посягають польські пани.
Більше того: відбиваючи по-
сиганя польської буржуазії,
вони фактично боротимуть
ся за свободу польського ро-
бітництва.

Тому на фронті зразу-ж у-
творить ся моральна перева-
га на нашу користь. Польська
армія визначатє ся неодо-
роднім характером. До неї
входять, розуміють ся, буржу-
азні елементи, котрі битимуть
ся не за страх, а за совість, о-
бороняючи свої класові інте-
реси. Але таких — меншість.
Переважаюча більшість поль-
ських військ складаєть ся та-
ка з селян і робітників. Се-
лян же, мабуть, можна задур-
ити й захопити націоналі-
стичними пристрастями. Але
навіть при таких умовах осе-
блявого ентузіазму польський
селянин, настроений по сути
мирно, як і всі робітняги, ро-
зуміють ся, не виявлять. Ро-
бітнички-ж, включені до скла-
ду польської армії, здебільшо-
го співчувають Совітській Ро-
сії і ненавидять свою буржуа-
зію. Вони протію будуть е-
лементом розкладу в поль-
ській армії і вестимуть за со-
бою байдажних і темних селян.
При перших поважних пораж-
ках польських військ сей роз-
клад виявлять ся в найстраш-
ніших формах.

Навпаки, наша Червона Ар-
мія визначатє ся класовою, а
значить і духовною однородні-
стю. Вся вона перекінута ре-
волюційним й соціалістичним
духом. Вона знає, за що бо-
ротьмєть ся, і на новім фрон-
ті виявлять ту-ж витревалість
і той же самий героїзм, котрі
вона виявляла й на інших со-
вєтських фронтах. Ніякі час-
тинні невдачі не зоморочать
її. Кожного разу вона здій-
матиметь ся з новою силою
і новою упертістю вчіплати-
мєть ся в горло своему непри-
мирному класовому ворогові,
поки не повалять його на зе-
млю, тим більш, що вона ма-
тимє свідомість, що в самім во-
рожим таборі вона має ба-
гаті співчуваючих, готових під-
тримувати її класових товари-
шів.

Так само різнитимуть ся ти-
лі обох армій. Іх тил буде о-
стільки-ж неоднородним, як і
їхня армія. Наш тил буде у-
вляти суцільний, єдиний ре-
волюційний фронт. В Польщі
робітничо-селянська опозиція

тільки починає підводити го-
лові і мійшійшає з кожним
днем; війна проти Совітської
Росії і Радянської України при-
дасть їй кольосальну силу й
розмах. У нас, навпаки, опо-
зиція роздавлена і, що голо-
внійше, заганьблена; вона збан-
крутувала і фізично і мораль-
но; у неї нема жадного коріння
в масах; вона безсила як на
добре так і на зле діло. І не-
хай польські пани не влєща-
ють себе що до сього жадни-
ми ілюзіями! Проти їхніх не-
чуваних вимог і зазіхань со-
вєтськї властї підтримують
навіть такі елементи, які самі
по собі зовсім не вляють ся
ні революційними ні совєтськи-
ми, ні демократичними. І білі
Поляки ризикують викликати
проти себе не тільки єдиний
революційний, але й єдиний
національний фронт.

Таким чином, наслідки вій-
ни, коли їй судило ся вибух-
нути, можна вважати зарані
передрішеними. Польські па-
ни не тільки не вигратуть, але
вони втратять, може частину,
а може бути, і все. І коли би
в Росії зараз у власті було
якебудь буржуазне правитель-
ство, то, в виду явних вигід
для нього з війни проти Поль-
щі, воно би просто спровоку-
вало її. Але Совітська Росія
і Радянська Україна не хоче
сього. Вона не хоче війни.
Вона за мир. Вона-не раз се
проголошувала голосно й о-
фіційно. І напередодні історич-
ного рішення, котрого во-
на не боїть ся, вона знову
пропонує всім своїм против-
никам мирне й полюбовне по-
розумінє. Тим гірше для них,
коли вони відвернуть ся від
протягнутої руки, коли вони,
лицемірно згоджуючи ся на
мирні переговори, обставля-
тимуть свою згоду такими у-
мовами, котрі ясно показують,
що вони хочуть не мира, а
війни!

Ю. Стеклов,
голова В.Д.К. сов. роб. сек.
і черв. депутатів.
(Передрук з "Известій".)

СИТУАЦІЯ НА УКРАЇНІ.

(З промови Раковського.)

Безсоромний напад Поля-
ків біля Житомира викликав
величане обуренє між робіт-
никами і між усіми політич-
ними партіями совітського у-
ряду. На вчорашньому (?) за-
сіданю совітського уряду в
Харкові забрав слово Рако-
вський і зложив таку заяву:

Тепер більше чим коли не-
будь мусимо запитати робіт-
ників, чи Поляки думали ширю
і чесно вступати з нами в
мирові переговори. І сього-
днєшнє може се питанє катего-
рично полагодити, однаке в
негативному розумінню. Поль-
ща намагала ся приспати чуй-
ність українських совітських
урядів брехливими мировими
заявами на се, щоби нас не-
сподівано заскочити. Перед
8 днями Поляки повели Поль-
ська армія була за слаба, щоби збер-
жати похід контрреволюцій-
ний військ і була приневолєна
опорожити цілий ряд важ-
них пунктів. Тепер ми пе-
регрупуємо наші воєнні си-
ли, щоби дати польській армії
достойний правительствя ро-
бітників і селян відпір. (Гучні
оплески). Наше положенє не
є так тяжке, як минулого ро-
ку і тому ми можемо спокій-
но приступити до практично-
го використання наших вій-
ськових плянів. У нас є всі
спроможности для сконцентро-
ваня такої сильної військової
сили, щоби прогнати польські
банди аж під мурі Варшави.
Війна ставляє перед нами пи-
тання транспорту, засобів по-
живи і инші. Синдикалізова-
ні і злучені в совіти робітники
і селяни мусять розв'язати сї
питання.

Після покінчення своєї бесі-
ди Раковський прочитав за-
клик Центральної Ради укр.
ком. партії до робітників і се-
лян, в котрому сказано: "Ми
деремно і часто повторювали
мирові спроби совітського у-
ряду, котрі розбила ся о жа-
лдого добичі польських велико-
державців, підмогаганих фран-

цуськими хабарниками. По-
біда українська червона ар-
мія проти всіх контрреволю-
ціонерів зуміє оборонити ся
перед сими гордими магната-
ми, котрі наложили ярмо на
міліони українсько-галицьких
і польських робітників Поді-
ля і Волині, робітників, котрі
готові при першім наблизе-
ню червоних військ підняти
революцію. Зрадник Петлю-
ра, котрого всі покинули, бу-
де товаришом польським, ве-
ликдержавцям, при їхньому
остаточному розгромі".

До сєї заяви правительствя
прилучили ся меншевики, жи-
дівська партія, союз лівих со-
ціалістів-революціонерів, бо-
ротьбисти і незалежники ко-
муністи. Іменем сих останніх
промовляв Мазурек і зая-
вив, що боротьба проти Пе-
тлюри і польської реакції се
спільне завданє всіх україн-
ських радянських партій і що
незалежники, котрих у мину-
лому році в розгари подій
впудано в авантуру Петлю-
ри, більш чим хто небудь ин-
ший уміють оцінити важність
справи. ("Нова Доба" з 8 мая)

Нота Радянського Уряду
України до Польщі.

2-го мая 1920.

Патек, міністер закордонних
справ у Варшаві.

З заяв червоноармійців, ко-
трі втекли з полону, висвіт-
єть ся, що польські офіцери
розстрілюють комуністів, пере-
слідуючи й мучачи переважно
Євреїв, і посилають захо-
плєних ними червоноармійців
на примусові роботи на за-
ході.

На жаль сї свідчення лише
потверджують — одержані на-
ми вже ранше відомости про
варварське поводженє поль-
ських військових старшин з
полоненими з рядів червоний
армії, відомости, котрих ми
не опублікували досі, щоби
не заважати навязанім вже
зносинам між Польшею і У-
країною. Але тепер, коли всі
мирні засоби вичерпано і коли
польський напад змушує
нас взяти ся за зброю для о-
борони незалежности й волі
України, ми підносимо перед
цілим світом найенергійній-
ший протест проти неприпус-
тних вчинків польської воєн-
ної старшини.

Хоча польське правитель-
ство не втрачає жадної нагоди
представляти ся оборон-
цем цивілізації проти больше-
визму на сході, ми не можемо
забути варварського вбійства
місії червоного хреста з Ро-
сійним Вєсоловським на чо-
лі.

Ми не можемо забути, що
офіцирів, котрі зробили сей
нечуваний вчинок, виправдо-
вано польським судом.

Ми не можемо забути, що
антисемітизм є догмою поль-
ської системи правління, що
протягом цілих двох років
територія старої й нової Поль-
щі була ареною сталих жидів-
ських погромів.

Ми змушені звернути найсері-
ознійшу увагу польського пра-
вительствя на необхідність за-
ходів для спиненя жорстоко-
стей проти полонєних.

Інакше українське совіт-
ське правительствє складає
всю відповідальність за репре-
сії, жертвами котрих можуть
стати заручники, взяті з по-
між польської буржуазії; ми
повторяємо: з поміж поль-
ської буржуазії, бо совітська
властє навіть за війни не ро-
бить всіх клас польського на-
роду відповідальними за
вчинки польських шляхтичів
і капіталістів.

Голова Ради Народних Комі-
сарів і комісар закордонних
справ України,
Раковський.

10 убитих в борбі зі страйке-
рами в Люблині.

В Люблині прийшло до сут-
ничок між страйкуючим ро-
бітництвом і жандармерією.
Вбито 10 осіб а 21 ранено. За-
гальний страйк триває далі.

Фінансове положенє Польщі.

"Манчестер Гардіян" з 31.
марта подає інтересну статю
свого варшавського кореспон-
дента про фінансове положенє
Польщі, в якій між иншим
говорить:

Доходи Польщі за останні
9 місяців вносили не цілих 3
мільярди марок, за те розходи
в тім самім часі вносили по-
над 15 мільярдів марок, хоча
Польща покинула се не пере-
брала на себе фінансових зо-
бв'язань, які впадуть на неї
титудом переходу на неї при-
тенстві давних віртелів Росії,
Австрії і Німеччини з огляду
на забрані від названих дер-
жав частин їх бувших терито-
рій. Дефіцит покриває поль-
ський уряд шляхом друку па-
перового гроша, так, що обо-
рот польської паперової мар-
ки вносить під сю пору вже
суму 11 мільярдів.

Найбільша частина розходів
їде на потреби польської ар-
мії. В краю, де число аналь-
фбетів вносить понад 50%
населєня, на потреби народної
освіти поставлено в бюджеті
квоту, яка вносить заледви
2% всіх видатків, на потреби
різничства поставлено рівнож
квоту 2%, а на потреби пу-
бличного здоров'я ледви квоту
1% всіх видатків, хоча, як
відомо, населєне масово гине
від епідемічних неугд. За те
місячні видатки на армію по-
ступь в застрашаючих розмі-
рах. Сьогодні вносять вони
уже суму поверх 1 мільярд мі-
сячно. А при тім не вислана
се позичка 13 мільйонів фран-
ків (або 130 мільйонів поль-
ських марок), яку Польща не-
давно затягнула в Парижі.

Тому не дивися, що в краю
дають ся відчувати всі типо-
ві ознаки паперової інфляції.
На лондонській біржі курс
польської марки впав з курсу
2 3/4 пенса дня 28. січня с. р.,
на курс нині 1/4. У Варшаві
ціни артикулів першої потре-
би підскочили за сей самий
час о 300%. Індустріальна
продукція серед таких обста-
винок, очевидно, неможлива,
тому, бо поминувши вже немо-
жливість для продуцента вся-
кої раціональної калькуляції,
ризико з огляду на ростучі
кошти-праці і матеріалу та-
ке велике, що ніхто не хоче
ї його брати на себе. Варшав-
ський шук складает ся більш-
ше чим в половині з селян-
нальфбетів, які не мають най-
меншого понятя про питанє
економії, не розуміють їх і то-
ди не в силі їх опанувати. За
часів міністерства Палєрев-
ського існувала ще практика,
що кожний ресорт робив за
гранцією на власну руку за-
мовлення і закупи, не повідо-
мляючи навіть про сї міністра
фінансів. Білішій хотів от-
сей стан викоринити, але попав
у конфлікт з през. каб. Палє-
ревський і мусів уступити. Пе-
реший міністер фінансів
Грабський користуєть ся тільки
грошевим станком. Він,
що правда, зде собі справу з
грозною катастрофи, але не
всїм її запобігти. Грабський
здадує розписати внутрішню
позичку у висоті 6 мільярдів
марок. Та її успіх сумнівний.
Увесь гріш находит ся в ру-
ках селян, які знов за жадну
ціну не дадуть склонити себе,
аби дати його в розпорядок
державної скарбниці.

Підляше під окупацією шля-
хоцької Польщі.

Пишуть з Підляша:
По уступленю Німців, завчав
ся у нас протикраїнський
курс, правдивий хрестоносний
похід. Польські власти зами-
кають наші школи, або пере-
миють їх на польські. Тепер на
цілому Підляшю нема ні одної
української школи.

Протягом минулого року
замкнено українські школи в
селах: Любено, Віриках, Го-
ляві, Криворобі; Кодеши, Ви-
галєві, Похилі й Опілі —
Володавського повіту. Шо
більше, заборонено подавати
іауку по українськи навіть в
тих школах, де досі існував
українізм, себто виклададо ся
по польськи й українськи, як
от у сс. Капльонєсі, Горости-
та і Криворєба.

В. Винниченко.

ФАЛЬШИВЕ РОЗУМІННЯ НАЦІОНАЛЬНО-УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ.

(Уривок з книжки В. Винниченка п. н. "Відродження Нації".)

8. Злочинна агітація проти українського національного визволення.

І от помало, незаметно почало розвивати ся таке цікаве явище. Що твердішою з поверху, з надвору здавалась наша державність, що більше вона набирала вигляду "справжньої" державності, то більше й більше слабала й підупала з середини, в своїх дійсно-справжніх основах — в широких народних масах.

Ми, як уже сказано, пренаївно поясняли се розкладаючим, "безсовісним" впливом большевиків, їхньою агітацією, демагогією. Засліплені, загіпнотизовані, одурманені своїм ідеалом державності "як у людей", ми не бачили того, що то-ж ми самі були тими агітаторами й демагогами, що розкладали наші маси.

Бо хіба вони не бачили, наприклад, нашого поведіння в справі миру? Большевики скидають Тимчасове Правління, яке було на шворці союзницького імперіалізму, яке гальмувало по його волі справу миру, й оповіщають сепаратний мир, оповіщають, нарешті, кінець усім стражданням і страхітливим побоїшам. Але... в більшості випадків їх зустрічали з недовірою, недовірливо, — адже вони йшли з большевицького краю й напевне проносили большевицьким духом. Через те траплялось так, що деякі з таких полків українська народна влада тримала на станції по кілька днів у холодних брудних вагонах, без їжі, під "карантинном". Отже можна собі уявити, який настрій утворював ся серед тих полків такою нашою "агітацією", таким довірем до них.

А далі? Ну, от пройшли нарешті ті полки карантин, розсталися з своєю державою. І неважко ж вони не мали ніякої змоги бачити, що діялось тут кругом них і зривати з тим, що робилось у большевиків? Хіба їм не видно було, що большевики всю свою увагу, всю акцію, всі сили направляли на знищення панованія експлуататорських класів, що вони були рішучі, немилосердні, навіть жорстокими оборонцями бідноти проти всякого панства, проти всякої соціальної несправедливості й визиску? Вони ж бачили на свої очі, як там у Росії томалося, трощилось, топталось згорі до низу, в усіх соціальних і державних закутках оте пановане панства.

А так само їм, отсим нашим воїкам, нашим передоягінням у салдатські шинелі селянкам і робітникам, видно було, що робила українська влада, як вона оберігала, шанувала, не допускала пальцем торкнутися основи того панованія на Україні, як сама набирала характеру старої бюрократичної буржуазної влади.

Всі-ж наші недостоїнні парадокси з полами, всі наші реверанси перед поміщиками, банкірами, фабрикантами; всі наші залізання до союзницького імперіалізму, все се відбувалось на їхніх очах.

І хіба се не була "сама безсовісна", сама злочинна агітація наша проти великої ідеї національного визволення нашої нещасної наймицької нації?

І яких же большевицьких агітаторів треба було, щоб викликати глибоке недовіре до "своєї" влади?

ся, ся "ласкавіст" як раз протилежне вражіння робила на них. Сі "дженгельмен" були прекрасними большевицькими агітаторами, навіть більше: вони ласкаві всім чорносотенським українцям агітували серед мас проти самої української ідеї. Ага, так он вона яка, ота українська коля,— з союзниками братається, їхньої ласки запобігає, їхнього признання шукає, для неї се признає дорожче страждань свого народу.

Хіба-ж знову се була не найшкідливіша, не найзлочинніша проти нашого національного відродження, супроти самої ідеї його агітація?

Або такі явища. Коли ставалася жовтнева революція в Петрограді й коли українська влада оголосила Українську Народну Республіку, багато українських військових частин, що стояли в тилу в Росії, стали виявляти жагуче бажання їхати на Україну, служити рідному краю, боронити й скріпляти Народну Українську Республіку. Не вважаючи на всякі перепони й перешкоди з боку большевицької влади, з великими труднощами й жертвами, але з великою вірою й любов'ю до своєї державності, ці військові частини нарешті добивались таки до великої України. З дороги вони весь час посилали телеграми Центральному Раді, що от вони їдуть підтримувати й помагати своїй революційній, народній, соціалістичній владі. Ціком натурально, що вони сподівалися, що їх приймуть привітно, тепло, широко, як своє, народне військо.

Але... в більшості випадків їх зустрічали з недовірою, недовірливо, — адже вони йшли з большевицького краю й напевне проносили большевицьким духом. Через те траплялось так, що деякі з таких полків українська народна влада тримала на станції по кілька днів у холодних брудних вагонах, без їжі, під "карантинном". Отже можна собі уявити, який настрій утворював ся серед тих полків такою нашою "агітацією", таким довірем до них.

А далі? Ну, от пройшли нарешті ті полки карантин, розсталися з своєю державою. І неважко ж вони не мали ніякої змоги бачити, що діялось тут кругом них і зривати з тим, що робилось у большевиків? Хіба їм не видно було, що большевики всю свою увагу, всю акцію, всі сили направляли на знищення панованія експлуататорських класів, що вони були рішучі, немилосердні, навіть жорстокими оборонцями бідноти проти всякого панства, проти всякої соціальної несправедливості й визиску? Вони ж бачили на свої очі, як там у Росії томалося, трощилось, топталось згорі до низу, в усіх соціальних і державних закутках оте пановане панства.

А так само їм, отсим нашим воїкам, нашим передоягінням у салдатські шинелі селянкам і робітникам, видно було, що робила українська влада, як вона оберігала, шанувала, не допускала пальцем торкнутися основи того панованія на Україні, як сама набирала характеру старої бюрократичної буржуазної влади.

Всі-ж наші недостоїнні парадокси з полами, всі наші реверанси перед поміщиками, банкірами, фабрикантами; всі наші залізання до союзницького імперіалізму, все се відбувалось на їхніх очах.

І хіба се не була "сама безсовісна", сама злочинна агітація наша проти великої ідеї національного визволення нашої нещасної наймицької нації?

І яких же большевицьких агітаторів треба було, щоб викликати глибоке недовіре до "своєї" влади?

новить справжній мир.

І пролетаріат взяв ся за розв'язане сих суперечок. Порушив Соціалістичною Революцією охоронило Росію й Україну й перемістило ся в Австро-Угорщину й Німеччину.

Пролетаріат Заходу не дозволить своїй буржуазії здурити нашу революцію.

Капіталісти не хотіли рахуватися з владою робітників, вони дивили ся на ню, як на якусь дикунство, вони були певні того, що пролетаріат не зможе і не з'уміє витворити державні форми. А з другого боку ще не закінчена війна зв'язувала руки західному пролетаріатові. І от буржуазія Антанти хотіла власними силами зломати владу робітників і селян. Почали ся десанти — в Сибірі, в Одесі, в Архангельську. Але буржуазія помилила ся. Західно-європейський пролетаріат став до рішучої боротьби з нею і примусив її зняти свої десанти, зрети ся від збройної боротьби з робітничо-селянською владою.

Орієнтація на внутрішню контрреволюційну провалила ся.

Коли зріст революційного руху в усіх країнах примусив буржуазію відмовитися від збройної боротьби з Радянськими Республіками, тоді буржуазія Заходу перейшла до іншої тактики — до блокування й до підтримки внутрішньої контрреволюції. Але ця підтримка внутрішньої контрреволюції не привела до нічого, вона знищила. Блокаду прийшло ся зняти, не з доброї волі, бо немає волі у імперіалістичній контрреволюції, а під примусом своїх робітників.

Спекулянти на національному визволенні.

Встановивши блокаду й підтримуючи внутрішню контрреволюційну сили, Антанта скористувалася проти робітничо-селянської влади і новоутвореній держави. Тут вона спірала ся на дрібну буржуазію, яка виставила гасла національного визволення. Але ця дрібна нежитездатність, своє повну нежитездатність своє повне рабство у великого капіталу і те, що вона тільки спекулює на національній справі. Перша за все виявилася, що дрібна буржуазія віддає себе в цілковиту залежність від великої буржуазії імперіалістичних країв, і Центральна Рада і Директорія й Петлюра — всі вони робили тільки те, що їм наказували імперіалісти заході і тільки до того часу, поки ся буржуазія не знайшла більше приємного "спільника" — великий капітал — представником якого був Денкін.

А коли кому приходило ся читати "Нову Добу", яку тепер у Відні видає Винниченко, то той знає, який ужиток з національних гасел зробила ся дрібна буржуазія. Ті, хто весь час кричав про національне визволення — тепер продавці Галичини. І договір про се між Петлюрою і польською буржуазією підписаний і в Ерменком, який досі зве себе соціал-демократом. Богато примірів не треба, бо досить вам згадати Винницький акт. Але представники середньої буржуазії, які побачили "власними очима, що робить ся зараз під владою польської буржуазії, залишили політичну спекуляцію нагробованими грошиками і їм багатіох з заграничних представників української національної демократії увійшло в чужі мови для означення різних родів спекуляцій.

У ФРАНЦІЇ.

Здєнервовані робітничі маси у Франції росте з дня на день. У всіх містах вибухнула спонтанно з диметарною силою страйки, демонстрації, розрухи, які свідчать про невдоволене сих мас з існуючих порядків; життєвих відносин і взагалі з пануючого суспільного ладу.

Се здєнервовані і невдоволені маси свою основу в страшний економічний кризі, яку тепер по війні перебуває Франція. Війна підкопала Францію більше чим яку небудь іншу державу і не дивлячись на се, що вона вийшла з цієї війни побідницею в мілітарнім значінні, то економічно вона не лише що побіди не віднесла, а напикала зістала розбита. Її промисл страшно потерпів, торговля розхитана, фінанси підупали, кредит звалився а се потягло за собою великий упадок курсу французького франка, що викликало знову нечувану в Франції дорожнечу, яка давить з дня на день що раз то більше робочі маси.

Криза затягається і заострюється ся тим, що уряд французький такий, який він є нині, не є в силі на жадні бундні соціальні реформи, які облегчили би долю мас, бо він, як вірний слуга великого капіталу, не важить ся і не має навіть сили приборкати сей капітал до уступок в користь трудового люду. Се явище є характерне зрештою для цілого буржуазного інтернаціоналу.

Зробити се може тільки основний переворот соціально-політичний революція — якої завданням має бути віддане всіх багатств і засобів праці народу, дійсно народів — трудящим, і сям способом усунути нужду і голод.

Се французькі маси, які охолонули вже з штучно втвореної горької побіди і з хоробливого шевнізму, надали відчувати з повною силою і тому не диво, що вони революційно, демонструють

ка звикла йти за ними в парламентах.

Але коли свідомі робітники взяли ся до зброї, то соціал-угодовці не могли їх дурити і розстрілювати при помочі робітників, а були примушені до того, щоб організувати збройну силу з офіцерів і ланських синків, а ті, розуміють ся, терпіли соціал-угодовців доти, поки не почували себе в силі їх скинути і встановити владу реакції. І Литвіч синува Шайдемана.

Німецькі робітники скинули і Литвіча, знищили німецьку королівщину і скинули Шайдемана — тільки там буржуазія міцніша, ліпше зорганізована і там горожанська війна буде більш жорстокою, більш кривавою. В німецькій революції повторюють ся всі етапи нашої революції — вже великі частини Німеччини заняті військом французьких імперіалістів, щоб зломати робітників. Але ми знаємо, що се веде тільки до того, що війська імперіалістів самі революціонізують ся.

Соціалістична революція буде.

Бачучи се і маючи ті численні факти, які свідчать про зріст революційного руху в Європі, ми можемо з певністю сказати, що час соціалістичної революції на заході не далекий. Ті відомості, які ми маємо про Польщу свідчать про те, що жандарм Європи — шляхецька Польща не встоїть і досить одного удару, щоб червоне полум'я охопило і Галичину і Польщу.

Наші завдання.

І перед вами, товариші, стоять великі завдання — вам треба не тільки організувати ту міцну силу, яка пробає хід в Європу, але треба і з'ясувати всі невідомі елементи до чого веде праця тих, хто прикриває ся національними гаслами. І для переведення сих завдань треба напружити всіх зусиль. (Гучні оплески).

(Дальше буде.)

У ФРАНЦІЇ.

Здєнервовані робітничі маси у Франції росте з дня на день. У всіх містах вибухнула спонтанно з диметарною силою страйки, демонстрації, розрухи, які свідчать про невдоволене сих мас з існуючих порядків; життєвих відносин і взагалі з пануючого суспільного ладу.

Се здєнервовані і невдоволені маси свою основу в страшний економічний кризі, яку тепер по війні перебуває Франція. Війна підкопала Францію більше чим яку небудь іншу державу і не дивлячись на се, що вона вийшла з цієї війни побідницею в мілітарнім значінні, то економічно вона не лише що побіди не віднесла, а напикала зістала розбита. Її промисл страшно потерпів, торговля розхитана, фінанси підупали, кредит звалився а се потягло за собою великий упадок курсу французького франка, що викликало знову нечувану в Франції дорожнечу, яка давить з дня на день що раз то більше робочі маси.

Криза затягається і заострюється ся тим, що уряд французький такий, який він є нині, не є в силі на жадні бундні соціальні реформи, які облегчили би долю мас, бо він, як вірний слуга великого капіталу, не важить ся і не має навіть сили приборкати сей капітал до уступок в користь трудового люду. Се явище є характерне зрештою для цілого буржуазного інтернаціоналу.

Зробити се може тільки основний переворот соціально-політичний революція — якої завданням має бути віддане всіх багатств і засобів праці народу, дійсно народів — трудящим, і сям способом усунути нужду і голод.

Се французькі маси, які охолонули вже з штучно втвореної горької побіди і з хоробливого шевнізму, надали відчувати з повною силою і тому не диво, що вони революційно, демонструють

та страйкують, що вони революціонізують ся та подають ся що раз то більше на ліво, бо хотять революційним шляхом видістатися з сего розпучливого положення, в яке загнала їх війна, що вибухла для капіталу і покінчила ся в користь капіталу.

На сім ті треба пояснити собі кровавий Перший Май, який відбув ся в Парижі в сім році. Буржуазна преса й офіційні відомості старають ся вправді замести сей факт, що на робітничій святі тежла робітничая кров, але замазати справу не так то і легко, бо з інших сторін доносять, що є багато убитих, сотні ранених і сотні арештованих. Конфлікт двох сил наростає і в Франції, як всюди в світі, до катастрофічних розмірів і можливо, що в країні революцій ся катастрофа настане скоріше, як загалом думають. Маса пруть до неї з нестриманою силою, бо в катастрофі капіталістичного ладу їх жите. (Нова Доба.)

Як українські робітники у Відні святкували 1. Мая.

Трицять з ряду свято Першого Мая обходив український пролетаріат у Відні спільно з усіма товаришами-комуністами.

Ранком перед год. 9. відбули ся збори українського робітництва в тов. "Єдність", які відкрив голова товариства коротенькою промовою, урляючи слово тов. П., як референтів.

Товариш П. в сильних красках змалював історію пролетарського свята, яке сього року обходить весь революційний світ, домагаючи ся миру з Совітською Росією й Україною. На жаль, в рядах українських соціалістів знайшли ся зрадники соціалістичних ідей, Петлюра, Лівницькі й Порші, які пішли на службу варшавської шляхти, на службу світового імперіалізму і капіталізму, а навіть габсбургськороманівського феодального монархізму. В кінці поставив слідуючі резолюції, які зібрані одноголосно ухвалили:

Резолюції ухвалені українським робітництвом на першому майському святі у Відні 1920 р.

Українське робітництво, зібране на святі Першого Мая 1920 р. у Відні, висказує свої найбільші симпатії і виявляє свій найбільший подив боротьбі ся революційному, комуністичному трудовому людови совітської Росії і радянської України за зруйнувані старого капіталістичного ладу визиску і неволі і за будову нового комуністичного людства, та жадає за довернення свого велитенського завдання негайного справедливого миру.

Виходячи з сего заложєня українське робітництво:

1. Протестує з найбільшою рішучістю проти дальшої війни, яку веде світовий імперіалізм на чолі з Англією з соціалістичними республіками Росії і України.

2. Протестує з найбільшим негодованем проти соціалістичного дьокая Пілсудського, який на чолі польсько-шляхецького бандізму несе руйну, муки, неволю і смерть визволившому ся трудовому людови соціалістичної України.

3. Осуджує всіми фібрами обуреної пролетарської душі низький злочин зради подлого пахолка польської шляхти т. зв. "генерального гетьмана" Петлюри, який ради особистих слави і користі, продав український народ польським імперіалістичним бандітам.

Осуджуючи сей злочин, український пролетаріат кляне ся, що буде бороти ся в рядах революційного комуністичного трудового люду так довго, аж настане повна побіда над визискувачами і гнобителями всього світа.

По зборах пішли українські робітники на площу Votivkirche, де зібрали ся товари-

ші других народів, а де в імени української комуністичної групи говорив по українськи тов. С., зазначуючи єдність українського пролетаріату зі всіма товаришами з Ш. Інтернаціоналу.

По промовах інших національних представників розвивув ся похід, в якому взяло участь українське робітництво. (Нова Доба.)

Злочинні німецьких соціал-патріотів.

Кореспондент "Дейли Гералда" так пише про злочини, яких допускали ся висланники Шайдемана і Еберта на німецьких комуністів в надренських окрузі, підчас послідного вибуху революції:

ЛІСЕЛЬДОРФ. — Ситуація в Ессей грізна. Урядові війська обходять ся з робітниками брутально. В перші дні по їх прибуттю, арештували і побили сотки людей — і то лише тому, що з вигляду були подібні до робітників.

В міській раді міста Ессену застрілено брутально двох робітників — без суду.

В горішній частині Ессена спрямовано машинною карабіни на товпу робітників. Сотки людей у в'язницях. Ті, що мешкають близько в'язниць чули звідтам часто відгомін карабінових вистрілів.

Нині я говорив з обанджованим робітником; його побили немилосердно жовніри. Роблено ревізії від дому до дому, при чім поранено багато осіб. Через цілий день можна було бачити жовнів, котрі вели багато осіб на страчене або до тюрми. Подібні або гірші відносини панують в таких фабричних містах як: Мільгайм, Дінслякен, Дуйсбург і інших.

Мусіли копати для себе гроби. В Дінслякен, як оповідав цивільний комісар Тілеман, який приватний чоловік, ранений припадком на улиці, зістав витягнений з ліжка і застрілений вірними військами Еберта за підозріння, що є раненим червоним.

В Мільгаймі застрілено 25 людей.

Були вони членами спеціальної поліції, котру уступаючи комуністи лишили для втримання порядку. Помагали вони навіть соціал-патріотичним військам при вишукуванні квартир і т. п.

В кінці однак шайдеманівці примусили їх до копання гробів, перед котрими їх постріляно.

Мене також арештовано і если-б не протест заграничного бйора, то не знаю, що було би зі мною стало-ся.

Всі робітничі провідники мусіли утікати. Тисячі червоних находять ся в Колонії. Многі міста жадають забрання брутальних військ.

Як витали британську робітничу делегацію в Москві.

МОСКВА, 17. мая. — Сьогодні в полудне прибула тут делегація англійських заводських союзів і її привітано великою народною демонстрацією. В комітеті, який вишлов на Николаївську стачію на стрічу Англійцям, була заступлена майже кожда місцева робітничая юнія. Представники були здебільшого не юнішні урядники; але фабричні та залізничоробітничі.

Після привітних промов голлови московського Союзу і голови всеросійської федерації заводських союзів, англійські делегати запевняли представників російського робітництва, що англійські робітники є проти бльокади Росії, проти інтервенції і проти польського наїзду. Вони заявили, що вернувши до Англії, будуть старати ся, аби зорганізоване робітництво зажадало від правління відновлення зносин з Росією.

Шпиріть "Українські Робітничі Вісті!" Передавайте з рук до рук, з хати до хати!

ПЕРША ГАЛИЦЬКА КОМУНІСТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В КИЇВІ.

(Від європейського кореспондента "Українських Робітничих Вістей".)

(Продовжене.)

ЗАСІДАННЯ 24-ГО ЦВІТНЯ.

БІЖУЧИЙ МЕНТ.

З докладом про біжучий мент і завдання партії виступав т. Панає Лубченко.

Потрібно мати прогноз.

Щоби намітити способи, якими має пролетаріат йти до своєї остаточної перемоги, каже П. Лубченко, нам треба уважно оцінити сучасне становище революції, бо від оцінки сучасного менту залежить встановлене потрібного нам прогнозу.

Капіталістичний світ шукає порятунку в війні.

Світова війна, котра почалась в наслідок капіталістичного розвитку, в наслідок того, що конкуренція між капіталістичними країнами, з природною необхідністю, вимагала від них розв'язання збройною силою справи поділу ринків, поділу рештків земної кулі. Війна явилася найрішучішим фактом капіталістичного розвитку. Але крім сього буржуазія бачила й розуміла, що пролетаріат іде до перемоги, до остаточного знищення її влади, що капіталістичний розвиток веде до перемоги пролетаріату, і дробувала урлявати себе війною, яка дала б їй

можливість більш загарбувати і дальше протриматися.

Треба було засліпнути очі пролетаріатові.

Щоби втягнути в сю війну за поділ світу пролетаріат, буржуазії треба було засліпнити йому очі, треба було обманути його, щоби він пішов воювати за її інтереси. І буржуазія видвинула визвольні гасла війни. В кожній країні буржуазія казала, що війну вона провадить не за свої інтереси, а за визволене з під чужого ярма малих поневоленіх націй.

Буржуазна брехня виявила ся.

Соціалісти вже в початку війни вказували, що справа іде не про визволене націй, а тільки про те, хто має гнітати ці нації — чи одні, чи другі капіталісти. І от тепер, коли маємо вже кінець війни — ми бачимо, що ся брехня всім вияснила ся.

Коли прийшло до заключення миру, то ті, хто говорив весь час про визволене націй, підбивали одну націю другій, залежно від своїх інтересів. Так Антанта віддала Галичину буржуазній Польщі, тому, що польська буржуазія дала їй певні гарантії, що хлоп Галичини буде працювати в інтересах польського цана, а той буде вірним слугою антанта-

ського капіталу. В той момент, коли приступлено до конкретизації мирових умов, всі бачили, що і Антанта і Вилсон забули про визволене націй, а знають тільки одне — перетворення їх в свої колонії, в ринки для збуту свого капіталу.

Війна не вратувала капіталізму.

Але всім також ясно стало і те, що війна не вратувала капіталізму від неминучої загибелі, не усунула небезпеки соціалістичної революції.

Між спільниками була згода тільки до того часу, поки вони готували ся пограбувати, але як тільки вони почали ділитися нагробоване, то кінчало ся і згода. І тепер держави Антанти готують ся до нової війни, до нового розв'язання суперечок збройною силою. Такі суперечки з першого дня після заключення миру розділяли держави Згоди — тут на Сході Франція зорієнтувала ся на дрібну буржуазію, а Англія просто і недвозначно стала підтримувати великий капітал. На Далекому Сході в Сибірі прийшло до острих суперечок між Америкою, Англією і Японією, і ці суперечки ростуть з кожним днем: миру не полагаджено.

Соціалізм розв'язє суперечки.

І тепер всі переконались, що буржуазія і капіталістичний лад мають уступити своє місце пролетаріатові і соціалістичному ладові, який один розв'язє всі суперечки, і вста-

ЗЛОЧИНИ ШЛЯХОЦЬКО-БУРЖУАЗНОЇ ПОЛЬЩІ.

Ньюйорський "Русский Голос" з 10. мая помістив лист від двох бувших російських жовнірів, які находилися в польській полоні і тепер перебувають в Антверпії, в Бельгії. Сей лист був переданий редакції "Р. Г." польським жовніром, який вступив до польської армії в Америці. Читаче про се в "Р. Г." слідуюче:
Понизше містимо лист від двох російських солдатів, котрі находяться в Бельгії. Сей лист приніс до редакції польський жовнір. Він вернув недавно разом з 800 иншими польськими жовнірами до Залучених Держав. Всі вони Поляки-живучі в Америці, і записалися були добровольцями до польської армії. В Польщі вони були не довго і через якісь невідомі причини зістали відослани назад до Залучених Держав. Після слів сего жовніра виходить, що дійсною причиною їхнього повертуття є се, що більшість з них оказалась за богато свідомими, і між ними і їхніми офіцерами були досить поважні непорозуміння.
Багато недоброго і сумного розказав нам про Польщу сей жовнір.
Положене селян більше або менше зносиме. Але в містах і містечках жите невинносиме. Зарібок мало. Если робітник і отримує 30 марок на день, то за один фунт перемішаного соломоу хліба він платить 25 марок.
По цілм краю страши слаботи. Діти і дорослі мруть як мухи. В театри і многі суспільні заведення обернені на шпитаї. Але се мало помагає, бо медичний персонал недостаточний а медикаментів зовсім нема.
Населене міст заявляє ся явно проти війни з совітською Росією. Часто відбувають ся противоєнні демонстрації. Старі жовніри бунтують ся цілими полками і відмовляють ся воювати. Их жорсткого карарють, а їхні місяця займають молоді жовніри.
З останніми обходять ся неімовірно жорстко. Наступ на Україну відбувається ся зі страшними жорстокостями.
На рабунки і насильства зі сторони польських жовнірів висші власти дивлять ся через пальці.
Українські селяни ставлять польській армії оружний опір.
В звязи з тим прийшовши до нас жовнір розповів слідууючу подію: До одного села в Подільській губернії прибув на чолі військового відділу польський офіцер і зібрав всіх стариків та зажадав від них видачі оружя. Старики обіцяли, але дізнавши ся про се молодіж, уоружила ся і заатакувала польський відділ. Два жовніри зістали убиті. Решта втікли. На другий день прибула карна експедиція. Ціле село було спалене і буквально всі жителі від найстаршого аж до грудних дітей зістали розстріляні.
"В газетах про се не пишуть, — замітив з гіркою усмішкою наш гість, — але прибуваючі з фронту жовніри розказують людям про жорстокости, яких вони допускають ся".
Подаємо зміст принесеного сям жовніром листа:
"До редакції "Русского Голоса."
Прэфімо помістити сей лист у Вашій газеті.
Ми тільки що прибули до Бельгії після того, як нам вдало ся вирватися ся з польського полону.
Нехай цілий світ дізнаеть ся про ці страхоти, яких доконує польська армія. Вона принесли з собою на Україну смерть і руйну. В кожній селі — рабунки і насильство. Польські жовніри відбирають у селян коні, корови, все майно до поспідної нитки.
Відбирають останній гріш. Селян розстрілюють за найменше підозрінє в симпатії до

большевиків, а їхні хати палать. Навіть їхні родини винищують ся.
Всюди заводять ся паншизинне право, заставляють працювати на панів-дідичів.
За найменший непослух карарють різками — по 200 ударів. Многі умирають під різками. Попи і ксьондзи показують на селян, котрих вони уважають большевиками, і тих сейчас розстрілюють.
Ми були наочними свідками того, як в містечку Орахах, Віленської губернії, ксьондз Лашевіс видав большевиків. Переведено арештованія і в одному тільки з дооколичних сіл розстрілено 70 молодих Поляків.
Польські війська прибули до Віліна в полудни, а до вечеря вони вже вирізали до 3000 людей, не виключаючи жешин і дітей.
В місяцю липні минушого року вислано з Німеччини до Польщі до совітської Росії велику групу военноплінників. Поляки всіх їх затримали і замкнули в таборі. Их морили голодом. Більшість з них померли. Ті, що остали в живих, страшно мучать ся. До того, их заставляють тяжко працювати.
В одному листі не можливо описати всі стріхоти, які виробляють пани. Серце обливається ся кровю при згадці про них.
Ми еше раз просимо вас надрукувати сей лист. Нехай наші товариші за океаном знають про се, що виробляє польська буржуазія.
Алексій Місін,
Теодор Борісов.
Антверпія, Бельгія".

Фальшиві спасителі.

Радек у відозві до всіх соціялістів світа казує на смішність заяв Пласудзького, котрий робить з себе спасителя України. В очах цілого світа польська шляхта на протязі 500 років винищувала українських селян. Цілий розвиток українського народу відбував ся в кровавих боях проти польських гнобителів. Всі повстаня козацькі були боротьбою українських селян проти польського ярма. Національна свідомість Українців зродила ся в 19. столітї в боротьбі проти Поляків.
За останніх 50 років Східна Галичина була нічим иншим тільки полем бою між українськими патріотами і польськими дідичами. Українська партія волі була приведена до боротьби завзятий бій, щоби оборонити українську едність проти Поляків.
З хвилею вибуху світової війни, ніхто так жорстко не поводи ся у відношенню до українських селян Галичини як польські урядовці. Першим кроком нового польського правительства в листопаді 1918 р. було оголошене війни Українцям, щоби кесплятувати Східну Галичину.
Колішній соціялдемократ Петлюра, приклонник німьєцького імперіялізму, котрий опісля за гроші совітської Росії організував повстанє прощів Німців, після того продав совітську Росію антанті і зирвав з совітською Росією тоді, коли Денкін заняв Україну. Та Петлюра не був ніколи вірним союзником, бо крім поодиноких банд грабінників, котрі нищили Україну, він не приніс нікому ніякої помочи. Сьогодні у нікого нема про нього кращої олінії, як про уличного проститутку. Ся ціла історія — се преінтересна фарса, яку тільки можна собі виобразити. Вона матиме знаменитий вислід, бо можна буде раз на все справити ся і з Петлюрою і з польським імперіялізмом.
(Радіотел. з 4. мая 1920.)

Боротьба з українськими бандитами.

Селяни чернігівської губернії звертають ся до совітської влади з просьбою вжити рішучих заходів для боротьби з бандитами.

НАЗНАЧИЛИ ЦІНУ ЗА КРОВ КОМУНІСТІВ.

Віденський кореспондент лондонського "Гераада" пише слідуоуче про заговор угорського правительства на комуністів, які сидять тепер в австрійських тюрмах:
ВІДЕНЬ. — Доставлено сюди два оригінальні документи головної команди угорської армії. Я бачив сі документи. Перший документ є підписаний полковником Янки, (котрий є швагром теперішого кривавого диктатора Горті'го) і є слідуоучого змісту:
"Призначає ся нагороду за зловлене або замордоване слідуоучих активних комуністів, які перебувають тепер за границею:
250.000 корон за Бєля Куну, Йосифа Погания і Ф. Гондора.
100.000 корон за кожного бувшого народного комісара.
200.000 корон за асистента народного комісара Саяя (друге його назвиско Голдендер).
Повисші суми будуть виплачені по сповнено приспаних условин".
Нема найменшого сумніву, що два замахи на житє Бєля Куна і його товаришів, були докнані в звязи з тими нагородами угорського диктатора.
Другий документ підписаний публічним прокуратором Угорщини, Варим, нагліти всіх судів до посліпку при видаванню вироків на соціялістів і додає: "Де тільки можливо, належить видавати обжаловуючі вирокі і засуджувати на кару навіть тоді, коли нема достаточних доказів".
Оба документи мають на собі печатку найвисшої команди.

УРОДИНИ КАРЛА МАРКСА.

Лондонський "Дейли Гералд" з дня 6. мая пише:
"Вчера минуло сто два роки від хвилі, коли народив ся Карло Маркс. Робітники цілого світа обходять його пам'яті з великою пошаною. Робітничий рух черпає з його наук світло і натхненє.
Ні один з економістів не може порівнати ся з Марксом. Для тих, котрі шукають дороги для повалення капіталізму, Маркс дав докладну аналізу капіталістичного витворення. Його подиву гідна здібність передвидати будучий розвиток класової боротьби, справдила ся що до йоти і його науки, призначені для робітників цілого світа дошли до них хоч повільно, але стало.
Цілий світ тепер занепоконений. Соціялізм, що для декого видавав ся тільки сном, є вже введенний в Росії і незабаром мусить обняти цілий світ. Після столітньої річниці уродин Маркса, його науки починають здійснити ся".

ПЕРЕДНОВОК НА СЕЛІ В ГАЛИЧИНІ.

Львівська "Земля і Воля" з 25. цвітня такими словами описує теперішнє положенє села в Галичині:
Усі признаки голодного року станули перед нами. Через зиму минули ся всі припаси, які в кого були, гроші пішли за збіжжє на передновок а тепер литєє кожний, що буде даді?
Хто мав кусень землі і посїяв на ньому озимину тепер в чорній розпуці. Вийде в поле, чорніть ся рілля, а там лиш десь не десь, гей в лісого на голові волося, зеленіть ся жмуток житя чи пшениці. Звідки в сьому скрутному часі взяти нового? Де його купити? За які грші?
Богатші все же мають засоботи у засіах. Але біднота? Хоч пропадом пропадай!
Такі думки передумєє кожний зарібник, кожний халупник на селі.
А і за роботу тепер тяжко стало. Хоч кличуть богати, так шож — заплатять, але їду самому мусиш постарати ся. Голодний робити не підеш, бо деж тієї сили взяти?
Голод, страшний голод, зазирає кождому в очі а передновок же довгий та важкий.

Селом тепер ніхто й не займаєт ся. Власти тільки й дають про те, щоби якнайбільше соків із нього витягти але дати щонебудь — байдуже — непотрібний видаток.
А село караєт ся, мучить ся на менше як те місто. Бо і там тепер живуть побільше зарібники, халупники та малоземельні селяни.

СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ НА УГОРСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Соціялісти угорської України скликали на день 21. марта зїзд. Народи відбули ся в селі жупанату. На зїзді були заступлені всі професіональні організації Ужгороду, далі було 7 членів з Бергсасу, 9 з Мукачева, 2 з Чопу, 2 з Антолаву, 2 із Сваляви, 3 з Туряньського Быстрого і 3 з Капушан. Проводили: Людвик Мондик і Федір Ревай (Українець). На зїзді організувано соціялістичну партію для угорської України і вибрано головний комітєт, алоžený з 5 членів. Головний секретарій вестимуть один український і один мадярський секретарі. Час від часу маєт ся скликувати зїзди на інших містах. Рішено видавати український соціялістичний тижневик і мадярський щоденник. На зїзді домагано ся між иншим праці для безробітних і соціялізації маєтку графа Шенборна. Перед кішєм нарад прибуло до двора жупанату окол 500—600 робітників, які відспівали Інтернаціонал та висловили окрики в честь радяліської републіки.
Повисшу нотатку подає за ужгородською "Наукою" львівський "Вперед", котрий рівночасно заявляє, що нічого ближше про соціялістичну партію не знає.

З табору на Ялівці.

В таборі на Ялівці за личаківською рогакою у Львові бють українських полонених. Відзначаєт ся особливо сержант Карольчик. Недавно дав він 25 бунків Масловоки. Не помогли ніякі просьби й вставленє сестер милосердя, що ширі плакали над неодолено не повинної жертви. Але Маслово не самотний. Шо дня побираєт ся там яких 15—20 людей. Число полонених останнім часом значно зросло, бо в послідних днях прийшов транспорт із Бару й Бродів — 115 людей. На роздільній стаці і в шпитаї знаходять ся 300 людей.

Погроми Українців і Жидів в Галичині.

Польські війська, які змобілізувано в Галичині для боротьби з совітською Україною, улаштувають криваві погроми, рабують українське і жидівське населенє. По українських селах Поляки оточують церкви. Населенє гонить ся на примусові роботи. Особливо лютують Поляки в районах Броди і Тернопіль. (Радіотелеграма з 4. мая.)

Втрати Франції підчас війни.

ПАРІЖ, 19. мая. — Капітан Анре Тардіє, бувший французський високий комісар в Залучених Державах, видав докладний звіт з втрат, які понесли Франція наслідком війни. Він обчислює, що на протязі п'ятих років війни Франція змобілізувала 8,000,000 людей, з яких 1,400,000 згинуло на війні, 800,000 окалічло, 300,000 було ранених. Таким робом Франція втратила 57 процент своїх мушин понизше 32 років віку. Дотично матеріяльних втрат Тардіє говорить, що знищено 600,000 домів, опустошено 75,000,000 акрів орної землі та зруйновано 3,000 миль залізничного шляху і 25,000 миль гостинців. Знищено або ушкоджено копальні вугля, які давали 55 процент цілої продукції вугля у Франції. Німці знищили також 11,500 французських фабрик. Німьєцькі підводні судна затопили одну третину французських кораблів. На війну Франція мусіла стягнути в

надзвичайних податках і помозках понад вісім мільярдів франків; з чого позичила своім союзникам 1,320,000 франків.

Демонстрація голодних жіщин в Мадриті.

МАДРИТ, 20. мая. — Тисячі жіщин і дітей устроїли вчера демонстрацію перед мешканєм цивільного губернатора сего міста. "Ми хочемо хліба; ми голодні!" — кричала товпа.

Сенатор Бора за зносинами з Росією.

ВАШІНГТОН, 19. мая. — Сенатор Бора говорив сьогодні по полудни в сенаті в справі відновленя торговельних зносин з російським совітським правительством, які по його думці повинні бути заряжені з "гуманітарних причин".

Фінляндія посилає мирову делегацію для переговорів з Росією.

КОПЕНГАГА, 19. мая. — Часопись "Берлінгске Тіденде" сповіщає, що Фінляндія пішає незабаром мирову делегацію до сего міста, аби радити тут з представниками російського совітського правительства.

Англійська робітничая делегація розсліджує злочини білого терору на Угорщині.

БУДАПЕШТ, 18. мая. — Тут прибула сьогодні делегація, якій британська робітничая партія припоручила розслідити оскарженє, що правительством переслідує угорських робітників. Між делегатами є Г. Г. Стюарт-Донніг, секретар федерації британських почтарів, і Фредрик В. Джоветт, голова незалежної робітничої партії. До делегатів приходило сьогодні пополудни багато приятелів арештованих та інтернованих робітників, соціялістів і комуністів. Правительство позволило делегації звідити вивизи і табори інтернованих. Загальне число політичних вивизів на Угорщині вносить окол 5,000. Делегати будуть старати ся о амнестію для менше небезпечних елементів.

В боротьбі майнерів з детективами згинуло одинацять осіб.

ЧАРЛЕЗТОН, В. Ва., 19. мая. — Тут доносять телеграфічно, що в місцевості Метюен в повіті Минго відбула ся боротьба між детективами і майнерами, в якій убито одинацять людей. Вісмох з убитих були приватними детективами, яких наняла одно вуглева компанія для стереження свого майна. Кажуть, що причиною боротьби було се, що вуглева компанія припоручила детективам викнути з копальняних домів кількох майнерів, яких відправлено з роботи за те, що вступили до юні.

Початок о год. 8. вечером.

Музика перворядна. Ціни мись: 75, 50 і 35 центів. Робітники і робітниця. Приходять як найчисленнійше а не пожадуюте. За представленє і гарну забаву ручить Комітет.

Петлюра запродав Польщі і Римови навіть укр. православну церкву.

ЖЕНЕВА, 18 мая. — Спеціальный кореспондент філадельфійського "Деджєра" телеграфує, що між умовами, які український генерал Петлюра заключив з Польщею єсть також точка, на підставі якої українська православна церква має вїйти в уїю з Римом. Після точок умов, як її тепер заключено, церковна ієрархія на Україні має признати над собою верховну власть "Риму і католицькі догми, з задержанєм всіх своїх обрядів. Справа унії української церкви з Римом становила головну точку нарад польського міністра заграничних справ, Патека, з папою Бенедиктом і кардиналом Гаспарі в часі поспідного побуту Патека в Римі.

1. Май державним святом в Румунії.

3 Букарешту доносять, що декретом з 23. цвітня Румунія признала день 1. Мая як свято в цілому краю.

Смерть — за свіжий воздух!

Гаевий ліса князя Салеги Мержева убив коло Рави Руської чоловіка за те, що він, хорий на груди, пішов до ліса на свіжий воздух. Гаевий хвалить ся, що йому за се нічого не станеть ся, бо його князь викупить!

УВАГА!

Спеціальный мітінг О. В. Ю. будівляних і лісових робітників відбусть ся в четвер, дня 3. червня о 8. год. вечером в Укр. Робітничім Домі. Кожний член повинен обовязково явити ся і припроведити других робітників, котрі хотіли би вписати ся до юні. Організатор.

ПОЗІР! ВАНКУВЕРЦІ!

Відділ Укр. Робітничого Дому у Ванкувер, Б. К. в Фінляндській Гали на Pender St. E. представленє п. н. "АМЕРИКАНСЬКИЙ РОБІТНИК"

ПРОДАЄМО БРИТВИ

"Genee" по \$3.50. Хто захоче купити, тому даємо кождо бритву на 30 днів для проби без жадного кошту. Коли будете не доволені, звертаємо гроші. Продаємо рівнож пакси до заправляваня бритов і инші барберські прибори. За все гарантуємо. Замовленя приймаємо також з провінції. J. SHASTAL 142 Higgins Ave, Winnipeg, Man.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ "МОЛОТ" САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ. Передплата — \$2.00 нарїк, 10 цнт. поодинокє число. "МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІГРАНТІВ В АМЕРИЦІ. Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в ріжних центрах української еміграції в Америці. ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ: На рік \$9.00, На пів року \$4.50, На три місяці \$2.50. Передплату шайть, або по оказове число пишійте на адресу: Ukrainski Shchodenni Visti 502 EAST 11-th ST. — NEW YORK, N. Y.